

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 11 stycznia 2012 r.

DIS/DEC-29/12/1717

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 18 ust. 1 pkt 1 i pkt 6 i art. 22 w związku z art. 7 pkt 5, art. 23 ust. 1 pkt 1, art. 26 ust. 1 pkt 3 i art. 41 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wniosku X. Sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 15 listopada 2011 r. nr DIS/DEC-9675/55196/11,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W dniu 15 listopada 2011 r. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydał decyzję nr DIS/DEC-967/55196/11 nakazującą X. Sp. z o.o., zwanej dalej również „Spółką”, usunięcie uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych, poprzez:

1. Zaprzestanie pozyskiwania numeru PESEL potencjalnych klientów, w terminie od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.
2. Usunięcie danych w zakresie numeru PESEL potencjalnych klientów, w terminie 30 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

W pozostałym zakresie postępowanie umorzono.

W dniu [...] grudnia 2011 r. do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął, złożony w terminie, wniosek X. Sp. z o.o. o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Generalnego Inspektora nr DIS/DEC-967/55196/11.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Spółka zakwestionowała decyzję Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zakresie pkt I wnosząc o uchylenie decyzji oraz umorzenie postępowania w zakresie zaskarżonym ww. wnioskiem. We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Spółka podniosła, iż:

1. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych w sposób nieprawidłowy określił zakres danych osobowych, które są niezbędne do przedstawienia potencjalnemu klientowi oferty usług Spółki, wskazując na następujące dane: imię i nazwisko, adres zamieszkania czy adres e-mail, a wywodząc powyższe z faktu, iż dla złożenia oferty potencjalnemu klientowi nie jest niezbędne jednoznaczne zidentyfikowanie tego klienta.

2. Na potrzeby niniejszego postępowania niezbędne jest przywołanie brzmienia art. 23 ust. 1 pkt. 1 i 3 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy osoba, której one dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba, że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych oraz jest konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia koniecznych działań przed zawarciem umowy. Pozyskiwanie nr PESEL od potencjalnego klienta następuje każdorazowo za jego wyraźną i dobrowolną zgodą (art. 23 ust. 1 pkt. 1 ustawy), a ponadto przekazanie nr PESEL nie warunkuje wszczęcia procesu przedstawienia potencjalnemu klientowi oferty, jednakże informacja ta umożliwia podjęcie działań zmierzających do nawiązania współpracy pomiędzy stronami z korzyścią dla potencjalnego klienta.

3. Z uwagi na to, iż pojęcie adekwatności nie zostało zdefiniowane przez ustawodawcę w postaci definicji legalnej, zakresu pojęcia adekwatności należy szukać w wykładni językowej, posiłkując się pojęciem adekwatności przyjętym w języku polskim. Zgodnie ze Słownikiem Języka Polskiego PWN (<http://www.pwn.pl/>) pojęcie „adekwatny” powinno być odczytywane jako „zgodny z czymś”, z kolei w ujęciu metodologicznym termin „adekwatność” używany jest przy określaniu warunków prawdziwości i poprawności nauk, np. adekwatna definicja. Źródłostów pojęcia adekwatny pochodzi z kolei z języka łacińskiego, gdzie *adaeqativus* oznacza *odpowiedni, słuszny*.

4. Przepis art. 26 ust. 1 pkt. 3 ustawy stanowi implementację do polskiego systemu prawnego normy określonej w Dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31, dalej jako „Dyrektywa”). Dyrektywa w punkcie 28 preambuły posługuje się określeniem „not excessive in

relation to the purpose⁵, co powinno być rozumiane w ten sposób, iż zakres pozyskiwanych danych nie powinien być nadmierny w stosunku do celu, w jakim się je zbiera. Mając na względzie charakter wskazywanego przepisu art. 26 ust. 1 pkt. 3 ustawy, który został implementowany do polskiego systemu prawnego w oparciu o prawodawstwo unijne, przesłanka adekwatności powinna być interpretowana zgodnie z zasadą wykładni prowsópnotowej, a więc zgodnie z literalnym brzmieniem Dyrektywy w wersji, w jakiej była przyjmowana przez Parlament Europejski i Radę. Przy tak skonstruowanej normie prawnej w przedmiotowym stanie faktycznym chodzi o dokonanie oceny, czy przetwarzanie danych osobowych, w znaczeniu jakichkolwiek operacji wykonywanych na numerze PESEL (art. 7 pkt 2 ustawy), należycie chroni interesy obu stron w związku z podejmowaniem przez Spółkę działań zmierzających do przedstawienia potencjalnemu klientowi oferty.

5. Numer PESEL potencjalnego klienta ma charakter wyróżniający, gdyż ze sposobu jego kodowania brak jest możliwości, aby dwie osoby fizyczne posiadały ten sam numer PESEL. Pozyskiwanie nr PESEL jest niezbędne do dokładnego zidentyfikowania potencjalnego klienta na potrzeby przygotowania i przedstawienia oferty. Dane osobowe, w postaci imienia i nazwiska, adresu zamieszkania, numeru telefonu czy adresu e-mail, jako dane umożliwiające nawiązanie kontaktu z potencjalnym klientem, w przeciwieństwie do nr PESEL, nie mają charakteru stałego. Z tych względów należy wskazać, iż pozyskiwanie nr PESEL od potencjalnych klientów celem przedstawienia przez Spółkę oferty nie ma charakteru nadmiernego. Zbieranie nr PESEL w celu złożenia potencjalnemu klientowi oferty związane jest bezpośrednio z celem, w jakim te dane są pozyskiwane. Uwzględnienie przesłanki wieku, która zawarta jest w numerze PESEL, stanowi zatem niezbędny element przygotowania zindywidualizowanej oferty dla danego klienta. Nr PESEL na etapie przed przedstawieniem potencjalnemu klientowi oferty Spółkę należy uznać za niezbędny dla określenia podstawowych założeń dla przygotowania oferty wstępnie składanej klientowi. Ponadto nr PESEL potrzebny jest również w procesie indywidualizacji oferty po stronie Spółki. Proces przedstawienia oferty potencjalnemu klientowi nie przebiega w sposób wyłącznie z informatyzowany, lecz zakłada interakcję z doradcą finansowym, który przedstawiać będzie zindywidualizowaną ofertę. Nr PESEL jako dana niezmienna i niepowtarzalna umożliwia również podjęcie przez Spółkę działań zmierzających do przypisania dla danego potencjalnego klienta indywidualnego doradcy finansowego, który odpowiedzialny jest za merytoryczne przygotowanie oferty i kontakt z klientem. Powyższe ma na celu wyeliminowanie sytuacji, w której tej samej osobie przesyłane są wielokrotnie oferty, tyle że przez różnych doradców finansowych działających na rzecz Spółki. Ponadto, brak możliwości zindywidualizowania oferty w oparciu o imię i nazwisko oraz datę urodzenia może prowadzić do sytuacji, w której pomimo podjęcia niezbędnych środków,

oferta kierowana jest do potencjalnego klienta, który uprzednio nie wyraził zgody na przetwarzanie danych osobowych.

6. Pozyskanie nr PESEL, jako jedyne stałego wyróżnika indywidualizującego daną osobę, konieczne jest również w celu potwierdzenia, czy potencjalny klient nie złożył oświadczenia w przedmiocie cofnięcia zgody na przetwarzanie danych osobowych (Spółka może otrzymać dane osobowe również od podmiotów trzecich, a nie wyłącznie w ramach bezpośredniego spotkania z klientem).

7. Nawet w sytuacji przyjęcia, iż pozyskiwanie nr PESEL od potencjalnych klientów jest nieadekwatne do celu, dla którego informacja ta jest pozyskiwana (z czym Spółka się nie zgadza), należy przywołać pogląd wyrażony przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w powołanym powyżej wyroku z dnia 1 grudnia 2005 roku, iż pozyskiwanie danych osobowych w zakresie szerszym, niż jest to niezbędne dla osiągnięcia celów przetwarzania danych, nie może prowadzić do naruszenia sfery prywatności klientów. W ocenie Spółki analiza wyżej wskazanej tezy prowadzi do wniosku, iż zasadniczo możliwe jest pozyskiwanie danych w zakresie szerszym niż wymaga tego cel przetwarzania danych, każdorazowo jednak zakres tych danych nie powinien prowadzić do naruszenia prywatności osoby, której te dane dotyczą. Spółka nie dokonuje na potrzeby przygotowania oferty dla potencjalnego klienta dekodowania danych zawartych w nr PESEL za wyjątkiem informacji o dacie urodzenia, pozostałe zaś cyfry stanowiące nr PESEL przyjmowane są jako indywidualne określenie danego potencjalnego klienta.

Po ponownym zapoznaniu się z całokształtem materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Twierdzenia podniesione przez Spółkę zawarte we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany, aby dane te były: zbierane dla oznaczonych, zgodnych z prawem celów i nie poddawane dalszemu przetwarzaniu niezgodnemu z tymi celami, merytorycznie poprawne i adekwatne do celów, dla których są zbierane.

W toku kontroli ustalono, że od potencjalnych klientów Spółka pozyskuje dane osobowe w następującym zakresie: imię, nazwisko, PESEL, adres zamieszkania/zameldowania, adres e-mail, nr telefonu. Dane te są pozyskiwane przez Spółkę w celu przedstawiania potencjalnym klientom oferty Spółki w zakresie produktów i usług, w tym produktów i usług finansowych poprzez ich promowanie i oferowanie. Podstawą prawną

przetwarzania przez Spółkę danych osobowych potencjalnych klientów jest zgoda osób, których dane dotyczą na przetwarzanie danych osobowych (art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Jednocześnie należy wskazać, iż przytoczony przez Spółkę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy art. 23 ust. pkt 3 ustawy, w myśl którego przetwarzanie danych osobowych jest możliwe w sytuacji, gdy jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, w niniejszym przypadku nie ma zastosowania. Ww. przepis wskazuje dwa przypadki przetwarzania danych w związku z zawieraniem i wykonywaniem umowy, które legalizują przetwarzanie danych. Pierwszy przypadek - kiedy przetwarzanie danych jest konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą jest jej stroną. Na ww. przesłankę można powołać się wyłącznie po zawarciu umowy. W związku z powyższym, nie może ona mieć zastosowania do przetwarzania danych osobowych innych osób niż strony umowy, w tym do przetwarzania danych potencjalnych klientów. Natomiast drugi przypadek wskazany w art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy, legalizuje przetwarzanie danych w sytuacji, gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą. Powołanie się na tę przesłankę jest możliwe tylko wówczas, gdy spełnione są następujące warunki: 1) przetwarzanie danych jest niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, 2) osoba, której dane dotyczą, w sposób jednoznaczny (stanowczy) wyraziła chęć zawarcia umowy. Zgodnie z opinią doktryny (Paweł Barta, Paweł Litwiński „Ustawa o ochronie danych osobowych Komentarz”, Wydawnictwo C. H. Beck Warszawa 2009 str. 224), powyższa przesłanka nie może stanowić podstawy prawnej dla podejmowania działań mających na celu przedstawienie potencjalnemu klientowi oferty, czy też zmierzających do złożenia propozycji zawarcia umowy.

Ustawa o ochronie danych osobowych w art. 26 ust. 1 pkt 3 wprowadza wymóg, aby zbierane dane były adekwatne do celów, dla jakich są przetwarzane. Powyższa zasada, zwana zasadą adekwatności wymaga aby dane osobowe swym rodzajem i treścią nie wykraczały poza potrzeby wynikające z celu ich zbierania (aby były proporcjonalne, odpowiednie do celu zbierania).

Należy zauważyć, iż taka wykładnia art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy pozostaje w zgodzie z celami określonymi w pkt 28 preambuły Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 281 z dnia 23 listopada 1995 r., str. 31), jak również postanowieniami ww. Dyrektywy zawartymi w art. 6 ust. 1 lit. c, zgodnie z którymi państwa członkowskie Unii Europejskiej zapewniają aby dane były prawidłowe, stosowne oraz nie nadmierne ilościowo w stosunku do celów,

dla których zostały zgromadzone i/lub dalej przetworzone. Wprowadzenie zasady adekwatności danych do polskiej ustawy o ochronie danych osobowych jest wynikiem implementacji tych postanowień.

Ponadto, jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 grudnia 2005 r. (sygn. akt II SA/Wa 917/2005) „Adekwatność danych w stosunku do celu ich przetwarzania powinna być rozumiana jako równowaga pomiędzy uprawnieniem osoby do dysponowania swoimi danymi a interesem administratora danych. Administrator danych nie może w żaden sposób stawiać swego interesu ponad dobro osoby, której dane przetwarza. Równowaga będzie zachowana, jeżeli administrator zażąda danych tylko w takim zakresie, w jakim to jest niezbędne do wypełniania celu, w jakim dane są przez niego przetwarzane.”.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Spółka podniosła, iż pozyskiwanie numeru PESEL od potencjalnego klienta następuje każdorazowo za jego wyraźną i dobrowolną zgodą. Mając na uwadze powyższe należy wyraźnie podkreślić, że zgoda osoby, której dane dotyczą na przetwarzanie danych osobowych nie wyłącza stosowania zasady adekwatności określonej w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy. Zatem przesłanka zgody na przetwarzanie danych osobowych może legalizować przetwarzanie tych danych jedynie w zakresie wyznaczonym zasadą adekwatności.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Spółka wskazała, że pozyskiwanie numeru PESEL potencjalnych klientów jest Spółce niezbędne do dokładnego zidentyfikowania potencjalnego klienta na potrzeby przygotowania i przedstawienia oferty, a dane osobowe w postaci: imienia i nazwiska, adresu zamieszkania, numeru telefonu czy adresu e-mail, jako dane umożliwiające nawiązanie kontaktu z potencjalnym klientem, w przeciwieństwie do numeru PESEL, nie mają charakteru stałego. Z powyższych względów, pozyskiwanie numeru PESEL od potencjalnych klientów celem przedstawienia przez Spółkę oferty nie ma charakteru nadmiernego. Ponadto zbieranie numeru PESEL w celu złożenia potencjalnemu klientowi oferty związane jest bezpośrednio z celem, w jakim te dane są pozyskiwane.

Zgodnie z art. 31a ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (tekst jednolity: Dz. U. 2006 r. Nr 139 poz. 993 z późn. zm.), numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (numer PESEL), jest 11-cyfrowym, stałym symbolem numerycznym, jednoznacznie identyfikującym osobę fizyczną, w którym sześć pierwszych cyfr oznacza datę urodzenia (rok, miesiąc, dzień), kolejne cztery - liczbę porządkową i płeć osoby, a ostatnia jest cyfrą kontrolną służącą do komputerowej kontroli poprawności nadanego numeru ewidencyjnego.

Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, że przedstawienie potencjalnemu klientowi oferty w zakresie produktów i usług wymaga posiadania danych, które umożliwią nawiązanie z nim kontaktu i przedstawienie mu oferty, takich jak: imię, nazwisko, adres zamieszkania, numer telefonu, czy adres e-mail. Ponadto, w przypadku, gdyby klient był zainteresowany ofertą dopasowaną do jego indywidualnych potrzeb, niezbędne może okazać się pozyskanie dodatkowych dotyczących go danych, które umożliwią przygotowanie oferty dopasowanej do jego potrzeb, np. informacji na temat wieku klienta.

Nie można natomiast zgodzić się ze Spółką, iż cel jakim jest przedstawienie oferty potencjalnemu klientowi wymaga dokonania jednoznacznej identyfikacji takiej osoby przy pomocy numeru PESEL. Realizacja powyższego celu wymaga posiadania danych, które umożliwią przygotowanie oferty oraz jej zaprezentowanie potencjalnemu klientowi. Należy zauważyć, iż żaden z etapów realizacji powyższego celu (przygotowanie oferty, przedstawienie oferty) nie wymaga przetwarzania numeru PESEL potencjalnego klienta. Numer PESEL, jako stały symbol numeryczny, jednoznacznie identyfikujący osobę fizyczną, w którym sześć pierwszych cyfr oznacza datę urodzenia (rok, miesiąc, dzień), kolejne cztery - liczbę porządkową i płeć osoby, a ostatnia jest cyfrą kontrolną służącą do komputerowej kontroli poprawności nadanego numeru ewidencyjnego, nie stanowi danej umożliwiającej nawiązanie kontaktu z osobą, której dotyczy i przedstawienie jej oferty, nie jest też daną, która miałaby jakiegokolwiek znaczenie przy określaniu potrzeb klienta w związku z przygotowywaniem dla niego oferty. Jedynie informacja na temat wieku klienta, którą można odczytać z numeru PESEL, mogłaby mieć znaczenie dla dopasowania oferty do potrzeb potencjalnego klienta, należy jednak podkreślić, że potrzeba uwzględnienia przesłanki wieku zawartej w numerze PESEL dla przygotowania zindywidualizowanej oferty nie uzasadnia przetwarzania numeru PESEL potencjalnego klienta. Uzyskanie informacji na temat wieku potencjalnego klienta nie wymaga bowiem pozyskiwania jego numeru PESEL, wystarczające jest tu uzyskanie informacji na temat wieku potencjalnego klienta. Dlatego też pozyskiwanie numeru PESEL potencjalnych klientów jest w tej sytuacji nadmiarowe.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy Spółka wskazała ponadto, iż pozyskanie nr PESEL, jako jedyne stałego wyróżnika indywidualizującego daną osobę, konieczne jest też ze względu na poszanowanie oświadczeń składanych przez potencjalnego klienta w zakresie zgody na przetwarzanie danych osobowych (Spółka może otrzymać dane osobowe również od podmiotów trzecich, a nie wyłącznie w ramach bezpośredniego spotkania z potencjalnym klientem), w celu potwierdzenia, czy potencjalny klient nie złożył oświadczenia w przedmiocie cofnięcia zgody na przetwarzanie danych osobowych.

Odnosząc się do powyższego należy ponownie podkreślić, iż zakres pozyskiwanych danych w każdym przypadku powinien być adekwatny do celu, dla którego dane są zbierane. Natomiast prowadzenie weryfikacji, czy potencjalny klient nie złożył oświadczenia w przedmiocie cofnięcia zgody na przetwarzanie danych osobowych powinno mieć na celu uniknięcie sytuacji posłużenia się tymi samymi danymi dotyczącymi osoby, która cofnęła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych, w przypadku ponownego pozyskania tych danych. Dokonanie tego rodzaju weryfikacji wymaga porównania treści posiadanych danych z treścią pozyskanych danych. Niekoniecznie musi tu dojść do jednoznacznej identyfikacji danej osoby, bowiem zakres pozyskiwanych danych w każdym przypadku powinien być adekwatny do celu, dla którego dane są zbierane, a nie każdy cel przetwarzania danych wymaga dokonania pełnej identyfikacji osoby, której dane dotyczą. W związku z powyższym, weryfikacja danych (ich porównanie) powinna zostać dokonana na danych adekwatnych do celu przetwarzania. Natomiast rozszerzanie zakresu pozyskiwanych danych poza zakres niezbędny do osiągnięcia celu ich przetwarzania ze względu na potrzebę dokonywania weryfikacji, czy osoba, której dane dotyczą nie cofnęła zgody na przetwarzanie jej danych osobowych, prowadzi do naruszenia zasady adekwatności wyrażonej w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę iż zarządzanie pozyskanymi danymi jest jednym z obowiązków administratora danych. Dysponowanie numerami PESEL potencjalnych klientów może wpływać na usprawnienie procesu zarządzania pozyskanymi danymi, jednakże należy podkreślić, iż brak tych danych nie uniemożliwia prawidłowego zarządzania pozyskanymi danymi.

W związku z powyższym należy stwierdzić, że przetwarzanie przez Spółkę numeru PESEL potencjalnych klientów wykracza poza potrzeby wynikające z celu przetwarzania tych danych i tym samym narusza zasadę adekwatności wyrażoną w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy.

Ponadto, odnosząc się do wniosku wysnutego przez Spółkę z twierdzenia wyrażonego przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 1 grudnia 2005 r. (sygn. akt II SA/Wa 917/2005), iż zasadniczo możliwe jest pozyskiwanie danych w zakresie szerszym niż wymaga tego cel przetwarzania danych, każdorazowo jednak zakres tych danych nie powinien prowadzić do naruszenia prywatności osoby, której dane dotyczą, należy wskazać, że dane osobowe stanowią element prywatności osoby, a celem publicznoprawnej ochrony danych osobowych jest zapewnienie jednostce realizacji prawnie chronionego prawa do prywatności. W związku z powyższym, każdy przypadek naruszenia zasady adekwatności wyrażonej w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy prowadzi do naruszenia prywatności jednostki.

W tym stanie prawnym i faktycznym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych w związku z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270), od niniejszej decyzji stronie przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (na adres: ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).